

BRASSÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czerna-utca sarkán
Papp F. bútorraktára fölött, I. em.
Hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9-11 óra között.
Helye: Hoster-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hármentesen ide küldendők.
Írázatok vissza nem adtak.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre:
postán küldve:
Egész évre 7 frt felelve 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor)
helye 50 kr.) Nagyból és többszöri hirde-
tésenként kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélégdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

113. szám.

Brassó, Csütörtök, október 6-án.

III. évfolyam 1887.

A t. közönséghez.

Az új évnegyed beálltával felkérjük a t. közönséget, hogy egyrészt előfizetéseiket megújítani, másrészt hátralékukat beküldeni s viszont olvasóköriünket terjeszteni méltóztatásának.

Oly közlőnyt adni a közönségnek s első sorban hazánk ezen határszéli vidékeinek, mely a közérdekű ügyeket alaposan, komoly hangon tárgyalja, mely tájékozott felvilágosítással szolgál a közélet minden eseményére nézve; ez képezi törekvésünk tárgyát. Elfogulatlanok vagyunk s maradunk úgy politikai s nemzeti-ségi ellenfeleink iránt s szívesen nyújtunk tért az ellenkező nézeteknek is.

Politikai tekintetben hívei maradunk a szabadelvű pártnak s politikai vezérezikkeit nagyobbára pártunk legkitünőbb írói írják. — Munkatársaink köre napról-napra a legjobb erővel szaporodik s ma tényleg a többen kívül Brassó-, Fogaras-, Kis- és Nagy-Küküllő-megye legtekintélyesebb férfinak nevei sorakoznak lapunk köré, hogy ezen megyéknek minden tekintetben jó lapot nyújtsanak.

Összeköttetéseink az ország szívével azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy gyorsan és alaposan tájékozhatjuk a közönséget a hazai s külföldi fontosabb eseményekről s mozgalmakról. Október elsejétől kezdve rendes távirati rovatot vezetünk, — úgy hogy az olvasó lapunkból ugyanakkor fog értesülni az eseményekről, mint a fővárosi közönség a saját lapjaiból. Egyáltalában célunk: lehetővé tenni, hogy közönségünk a mi lapunkból értesüljön az eseményekről.

Kiváló figyelemben fogjuk jövőre is részesíteni a szász és román testvérek politikai mozgalmait, a melyekről szintén elfogulatlan értesülést nyer lapunk útján a közönség. — Figyelmünk tárgyát fogják képezni a határszéli megyék magyarságának társadalmi viszonyai, nemkülönben Romániában élő véreink helyzete; a tantígy s általában közművelődésünk.

Tárczarovatunk közelebről igen érdekes, irodalmi színvonalon álló beszélgetést fog közölni tekintélyes írók tollából, valamint kisebb tárczaezikkeit is. Hazai irodalmunk ismertetésére jövőre is nagy súlyt fektetünk s különös gondozás tárgyát fogja képezni ezentúl is közgazdasági rovatunk, mely eddig is bizonyára elég élénk volt.

Nem fogunk áldozatokat kimélni arra, hogy jó lapot nyújtsunk, — csak kérünk támogatást.

Lapunk előfizetési díja:
októbertől december végeig 1 frt 80 kr,
— mely legcélszerűbben postautalványon k „Brassó” kiadóhivatalába küldendő.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Árucarnokok.

Egy régi eszme támadt fel halottaiból. A sajtóban újból hangok hallatszanak az árucarnokokról, mint a melyek hivatvák emelni hazai kereskedelmünket. Újból felmerül az eszme — talán hogy újból eltűnjék. A romániai vámtárgyalások megújítása s illetve újból leendő felvétele ismét a remény egy újabb szikráját ébresztette fel a határszéli iparosokban és kereskedőkben. Sokkal inkább, mint valaha, lép előtérbe keleti kereskedelmünk fontossága, mely szilárd alapokra csak úgy fektethető, ha kereskedelmünk kibúvik abból a burokba, a melyet születése óta nem tudott levetkőzni; ha kereskedelmünk megszűnik kiskereskedés, vásári árulás lenni, hanem egy lépéssel nagykereskedelmmé fejlődik!

Sokkal inkább, mint valaha, lép előtérbe annak a szükségé, hogy kereskedelmünk a keleten megszilárdítsa magát, hogy versenyének újból tér hódítsa, mert a kelet s nevezetesen legfontosabb fogyasztók: Románia nem lesz többé soha sem számunkra az, a mi azelőtt volt; mert egyrészt meghonosított magának már némi — bármily primitív — ipart, másrészt tért hódított ott mások, idegenek.

A várat, melyet elvesztettünk, kényszerhelyzetünkben feladtunk, vissza kell újból venni. Csak egységes működés, csak jó, minden tekintetben versenyképes ipar, képes erre. A selejtes romániai és külföldi termékek helyébe jó magyar iparcikkeknek kell lépni. Bármily primitív legyen is az a romániai ember s bármily primitív igényei: különbséget mégis tud tenni s tesz is a között, vajjon hat hónapig vagy egy évig tartott-e egyik-másik cikke. Románia csak selejtest termel. Tőlünk — csekély kivétellel — csak a selejtese ment be az iparosságnak. A külföld csak selejteset vihet oda, mert jó áruval nem bírja

ki a versenyt. Csak mi lehetünk hivatva, jó áruval versenyre kelni. A selejtest tőlünk is ki kell küszöbölni. Ezt csak egységes kereskedelemmel lehet. Egységes kereskedelmet pedig csak az árucarnokok teremthetnek.

Ha csakugyan létrejö végre-valahára a szerződés Romániával, Brassó városa már földrajzi fekvésénél fogva is praedesztinálva van középpontja, gyűlőhelye lenni keleti, nevezetesen romániai kereskedelmünknek. Itt kell találkozni a székely termelőnek a szász gyárossal. Itt kell közvetítőt állítani a kereskedelem megszilárdítására s közvetítésére. — Ez csak árucarnok lehet. Egy hatalmas intézmény nagy tőkével s nagy mozgó erővel. Nem szabad tért adni a bizományosnak kereskedelmünk s iparunk rovására. Tapasztalat bizonyítja, hogy akárhány comissionárius kereskedő volt itt, mind meggazdagodott. Ne engedjük őket gazdagodni a termelő rovására s kárára. Gazdagodjék a termelő. Csak egyedül ez lehet reális alapja egy erőteljes kereskedelemnek. A mit két-három, tíz-husz bizományos mint magános ember csinál, azt meg fogja tenni sokkal nagyobb erővel az árucarnok. — A siker bizonyos, még csak kétség tárgyát sem képezheti. Nem mi találtuk fel az eszmét itt Brassóban. Mi csak a legelső voltunk az országban, a kik felélesztettük, felkaroltuk.

De eltekintve Brassótól és Romániától — majd két éve sokkal inkább, mint valaha, halljuk hangoztatni e jelszót: „Hazai ipar! Igen, hazai ipar! Szakítsunk hagyományos félszegségünkkel, ne adjunk előnyt a külföldnek szemben legvitálisabb nemzeti érdekeinkkel. Igen, nemzeti érdek! Ipar teremtése Magyarországon: nemzeti érdek, — legyen az az iparos magyar, szász, román vagy szerb. A hazai ipart oda emelni, hogy fedezze a hazai szükségletet: nemcsak nemzeti érdek, hanem nemzeti kötelesség.

Nem egészen a termelőn mulik. Nagy és a legnagyobb hiba terheli a fogyasztót. Nem ismerék példát, hogy a nagy fogyasztás nem emelte volna teljesen fel a termelést. De viszont nem ismerék példát, hogy nagy termelés megállhatott volna, mikor a fogyasztás frontot csinált neki.

Nem védem termelőinket: ők is hibásak. Ők elhanyagolták a hazai piacot. De ne

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —
(Folytatás.)

— Bocsánat, — mondá a hadnagy, — csak nem sértette meg magát! — s ezzel fölemelé gyöngyén, észrevéve azonban, hogy a leány elszápadt s hatalmasan mozgatja lábát. A zene félbeszakadt. Mindeki azt kérdezte: mi történt? Néhány férfi részvevőleg közeledett hozzá, míg a nők egy kicsinylő fejintással folytatták beszélgetésüket. Gabriella gyorsan magához ijedtségéből s végig sántikált a szobán, lábát oly hevesen fajt, hogy fogait is összeszorította, mégis odaült a zongorához, mert lelkének jól esett e. Másnap lába megdagadt s ő csak nagy fájdalommal juthatott a tengerpart egy elrejtett helyén lévő padjához. Itt síri csend volt. Csak itt-ott fel egy pillangó, a mint a hullámok csillogó fényére szállt, hogy ott halálát jelje. Később a fiatal hangjai zavarták meg a csendet, kik a másnap reggeli után csodakázi mentek. A vig uracsok kódkodtak itálról is s Gabriella tisztán hallotta a patkóságát. Azután a saját nevét hallotta emlékeiben. Feszülten hallgatódzott, de a pohárcsengések a szavakat csak árnyalták, volt hallható

melyről tisztán hallotta, hogy Gusztáv hadnagy ajkairól hangzik.

A kacaj hirtelen szétlebbentette szemei elől a fatyolt. Csak most értette meg a fiatal tisztet s borzadt tőle.

Déutánra nagyobb kirándulás volt tervezve gőzhajón, melyről Gabriellának lába miatt le kellett maradnia.

Egyedül ült a hűvös, szellős, függönyök által védett pavillonban, ott a tenger partján környezve sűrű, magas fáktól s boldog magányában élvezte a nyár boldogító szépségét.

Elutazása előtt a hadnagy egy könyvet hozott neki szobájából s különös mosolylyal nyújtotta át neki. Eleintén élvezettel olvasta a szép, rajongó szerelmi dalokat; majd azonban hirtelen pir futotta el arcát és ő önkéntelenül is vissza vágta a kis kötetet az asztalra. A pavillon korlátaira dőlt, hallgatva a hullámok zúgását. Arcát a hűvös tengeri lég érintette s a kellemetlen benyomás után ez oly jól esett neki. Hirtelen egy kéz érinti vállait. Megfordul s a hadnagyot látja maga előtt, ki mosolyogva kérde: »Hát kegyed csakugyan azt hitte, hogy egyedül hagyom?»

De — — ön a többiekkel együtt hajóra szállt! — rebegé zavartan s ijedten Gabriella.

— Az igaz, hogy együtt szálltam hajóra a többiekkel — monda, kalapjával legyintve arcát, — de az-

zal az elhatározott szándékkal, hogy a legközelebbi állóhelynél elhagyjam. Régi szerencsém most sem hagyott cserben. Az első állomásnál egy ismerősöm áll a parton. Kijelentem, hogy fontos közlendőm van vele s azért ki kell szállnom, de azonnal jövök. Odafutok ismerősömhez, élénk társalgást kezdek vele; eltávolunk a partról; a jelsősp fűtyent, a kapitány kiált, a gyermekek intenek, de én sem nem látok, sem nem hallok és a hajó tovább megy. Elbucszom ismerősömtől s daczára a forró nyári napnak szaladok ide a kertbe, hova senki sem látott belépni. Most itt vagyok, az igaz, kissé lihegve, de boldogan ötletem fölött.

Gabriella magához tért zavarából.

— És miért tette ön ezt, hadnagy ur? — kérde azután, daczosan s büszkén reáézve.

— Miért? Mert egyszer szebb itt kegyed mellett ülni, mint ott botorkálni az unalmas tengerpart körül. És mert oly jó, hogy ön ma nem futhat el előlem béna lábaival.

— Tehát mert nem menekülhetek, hát itt meglep engem! Hisz ez nagyon lovagias gondolat! mondá gunyosan megvetőleg.

— Eh, mit! A szerelemben ép úgy, mint a báboruban, meg van engedve, hasznára fordítani az ellenfél gyengeségeit. Gabriella! No, ne féljen! Tegnap egy felkiptetett táncosnő szemeiből

(Folytatás következik.)

védje senki a fogyasztó-közönséget se; ez elhanyagolta a hazai ipart. Nemcsak nem ke-reste, de kicsinylette is a külföldi kedvéért, a mikor ajánlatot neki. Így iparállammá tenni Magyarországot nem lehet.

Körülbelül két év óta megváltozott a helyzet. A társadalom felfogta az ügy fontosságát, tudatára ébredt hazafias kötelességeinek. Mind nagyobb és nagyobb a kereslet hazai, nevezetesen erdélyi iparcikkek után. Egyes körök valóságos sportot csinálnak belőle, hogy csak hazait vásároljanak. Jól tesszik. — De a hazai ipar még sem tud kellő mértékben terjedni a hazai piacon. Mert kereskedőink nem karolják fel eléggé. De a helyett vannak nagyszámu kereskedők, kik kiaknázva a nemzet hazafiságát, hamisítványokat hoznak forgalomba hazai gyanánt, csak hogy diskreditálják a hazait. Cseh gyárosok beleszóvik a vászonba: „Honi ipar”, s magyar kereskedők tudva ezt, el is adják. És a míg ez így lesz, nem is fog terjedni.

Egy mód van csak: árucarnokok.

A közönségnek, a közvetetlen fogyasztóknak kell ezt kezökbe venni. Az ő érdekeik ép úgy megkövetelik, mint az ipar érdekei. — Ne hagyjuk ismét letűnni a feledés sirjába ezen eszmét. Karoljuk fel, testesítsük meg, tegyünk egy fontosabb lépést a hazai ipar emelésére és terjesztésére!

A szászok.*)

Kolozsvár, 1887. okt. 3.

(S) Előkelő főúr, kinek nevével a napi sajtó tén is találkozunk, közéleti ismert alak, mondá nekünk, hogy szász nemzetiségi képviselőktől hallá, mikép az Emke alapszabályaiban való pár változtatással az egész szászág belépne a kultúregyletbe.

Nem akarunk prejudikálni az erdélyrészi közművelődési, egyesület igazgató választmányának, illetve közgyűlésének: de megvagyunk győződve, hogy e választmány, e közgyűlés az Emke tagok összesége nevében intézhetjük a főlészólitást: jelöljék ki az illetők e kifogásolt pár helyet!

Ismerjük az alapszabályok keletkezésének történetét, lapunk minden ízében azonosulva él és munkál e társadalmi mozgalom szellemével, lényegével; egész illetékesen véljük mondhatni tehát, mikép nem hiszszük, hogy egyetlen egy józanul kifogásolható sor volna abban a statútumban, melyet az egyesület nemcsak a szászágért, de annak bármily közeledő, szám-bavehető töredékeért azonnal meg ne változtatna, ki ne hagyja.

Kérjük is mélyen tisztelt forrásunkat ez ügyben, juttassa tudomására az illető nemzetiségi képviselőknak e kijelentésüket.

Mi kötelezzük magunkat arra, hogy azonnal megteszünk minden lépést az akadály elhárítására, a mi egyébiránt nemcsak a legkedvesebb, de a lehető legkönnyebb ígéret részünkről, miután tudjuk jól, hogy a

*) Azon széles körben feltűnést keltett cikkekre, melyet a brassói német lap a királyi felsége kolozsvári beszédeire irt, Sándor József, az E. M. K. E. lángelkű titkára ezen cikkel felel, melyet rendkívüli érdekes és helyi jelentőségénél fogva egész terjedelmében veszünk át a „Kolozsvár”-ból. Szerk.

Zajzoni Rab István életrajza

(Vége.)

Ama vihar lecsillapulta után, mely a vén, de még egészen nem korhadt Ausztriát a lombard-velencei síkon érte, az osztrák rendőrség egy időre meghunyászkodó helykesége ismét megkezdé nemtelen működését, leshelyéből ismét kilép, élesen szimatol: s a jobb fogságba hurcolása mindennapivá válik.

Rab Pista sem kerülheté ki sorsát. A pesti fiatalság egyik zajos gyűlésről Tancsics Mihálynak hatalmas hangon irt kiáltványával békésen tért haza ifjú költőnk, alig pihent meg, hirtelen 4—5 fegyveres férfi szobájában s motozást rendez, a kiáltványt megkapja s szurony közé fogva elviszik. Elfogatásáról ő maga ezeket írja:

„Midőn éjjel börtönbe hurcoltak,
Hó ragyogott az egész vidéken,
Most a füvek zöld bársonya fekszik
Kiterítve a mezőn, a réten.”

S aztán kérdi: „Mikor jössz el hozzám, szent szabadság?”

Oh én sejttem, mikor leszek szabad!
Midőn sem hó, sem fű nem borítja
A vidéket, hanem a midőn azt
Bőszült népek vére pirosítja.

Birói sokat vallatták, de egy biztos hang azt sugta neki, hogy tagadjon mindent. E tagadásnak öszönheté életben maradását. Nem alhatom meg, hogy

kultur-egylet keresve-keresik az ellene emelt netán jogos kifogások elenyésztetését, vonzó és magát megkedveltető irányánál fogva állandóan csak azt kutatja, hol és miben tehet igazi reális szolgálatokat ez országgrészben mindenkinek, visszatjesztés, elidegenítés, támadás és agresszió nélkül e hazarészek minden ajku és vallásu fiának.

Elég legyen csak az egyesület nagyszabásu ipari mozgalomra hivatkozunk, melyben első sorban lett kiszolgálva épen a szász ipar, s elég legyen csak a magyar írók és művészek társaságának az Emke által közvetített lerándulására mutatnunk, a mely alkalom ugyancsak minden állítólagos szászfaló chauvinismust tagadó, sőt jóformán inkább a magyarságot mellőző őszinte benső testvéri ölekezés vala magyarság és szász polgártársaink között.

Eszünkbe jut, hogy az alapszabályok megjelenésekor a nemzetiségi lapok összes kifogása, illetve inkább gyanuja ama pont ellen irányult, mely közhasznú iratoknak az országgrész nyelvein való kiadásáról szólt.

Nos az egyesület munkaprogramja később határozottan felállította, — igazságérzettel az illető lapoknak ezt is reprodukálniok kellett volna, mert előtők állott a magyar sajtóban nyilvánosságra hozva, — felállította, mondjuk, a tételt, hogy szász, vagy oláh nyelven nem ad ki iratokat, illetve még magyar nyelven is csak a meglevő irodalmi termékek vásárlására, terjesztésére szorítkozik. Így ejtetett el pl. egy monographia, egy naptár, egy saját hirlap kiadásának kérdése.

De nem is alapszabályba való pont ez; a részlet dolga, mely véletlenül csuszott oda.

Elborul azonban reménykedésünk rózsaszínű ege s kételkedni kezdünk abban, hogyha igen tisztelt főuri forrásunk — a gáncsok elhárítatván — megkínálná őket a belépéssel, be is váltanák-e az illető képviselők szavukat? akkor, midőn pl. a „Kronstädter Zeitung”-nak épen mai számát kezünkbe véve, a nemzetiségi képviselők e par excellence házi lapjában ismét oly hangra találunk, mely tűzfúvásban meghaladja a „Tribuná”-t s kihívó hangjában igazán tulliczitál minden eddigieken.

A „Kronstädter Zeitung” egyszerűen fölhang az „absolutizmusból” atjött amaz előítélettel, mintha az uralkodó nyilatkozatai nem képezhetnék nyilvános kritika tárgyát, s a mit a „Tribuna” sem tesz, kritika alá vevén fölséges urunk, királyunk kolozsvári szavait, egyenes tagadásba veszi azon felségi kijelentést, hogy a nemzetiségek nyelvök használatában és ápolásában akadályozva nincsenek s fanyaron jegyzi meg, hogy nagy megnyugtató lett vala, ha a fölség Teutshnak mondott válaszában nem teszi oda, hogy a szászok jogos igényeit és óhajait „jövőre is” szívesen fogja kegyében részesíteni.

Mert — ugymond — a jelenben, Tiszának kormányra lépéstől maig, nincsenek

No már most magukénak vallják-e az illető nemzetiségi képviselők e felfogást? — pedig tekintettel a szolidaritásra, melylyel a laphoz állanak, magukénak kell hogy vallják! — s ha igen, akkor ugyan melyik az az egyszerű pár pont, mit az E. M. K. E. alapszabályaiban megváltoztatni óhajtanának?

Hiszen e hang szerint nemcsak hogy az E. M. K. E. mindenestől nem, de maga alkotmányos kormányunk sem kell; már pedig ha van a hazaszeretnek

egész terjedelmében ide ne iktassam ama valóban szép költeményét, melyet utolsó kihallgatása előtti órákban irt:

„Itt fekszem némán, csendesén
Vetetlen börtön-ágyamon,
Lelkemben kinos kin gyötör,
Anyám, anyám, nem alhatom!
És minth jőne jó anyám
Szellemként lépve egyedül:
Ne csüggedj, édes gyermekem,
Viseld te magad emberül!

Kerengnek gondolatjaim
Sötétben, sötét éjszakán.
Hogy eshetett meg a halál-
Csapás Hunyad László fián?!
És László im előttem áll,
Arczán fejedelmi fény derül,
Ne csüggedj, árva rabfiu,
Viseld te magad emberül.

Oh boldog dél, oh szelid ég,
A hellén ifjak szabadon!
De im ott Markó Borazin,
A dalnok, török vérpadon;
Fűrészelik, ő jajt se mond,
A török orvos vére hül,
Ne csüggedj hű magyar fiu,
Viseld te magad emberül.

Eltűnt az éj, rég megvirradt,
A börtön-ör szobámba lép,
Itélet napja ma leszen.

igazán nagy kultur egylete, az maga a magyar kormány, melynek feje, elnöke épen Tisza Kálmán, kit eldobva, eldobunk minden Emkét, minden alapszabályt, minden adott szót, mit annyira készpénznek vett a mi igen tisztelt előkelő forrásunk.

Okunk van hinni, hogy a „Kr. Ztg.” nem egyetlen egy példányban jelenik meg, irányát nem egyedül Filtsch szerkesztő képviseli, sőt emlékezünk, hogy a képviselő-jelöléskor azon férfiakat vitte, — kik épen az elől idézett kijelentést tették.

Itt most a legkitűnőbb alkalom: desavouálják e lapban kifejezett túlzó, békületlen irányt, s pedig demonstrálják ezt azzal, hogy az Emkét megkeresik — épen az illető főúr által — a kívánt alapszabály-módosításra. Lássuk!

De azt mondani repülő, élő szóval négyszemközt fölfelé, hogy „mi bemennénk igen csekély módosítással a kultur-egyletbe is”, s ugyanakkor a maradandó irásban lefelé a népet egyenesen maga a magyar kormány ellen hergelni: ez oly ellenmondás, oly anachronismus, melynek kibékítését ép oly hazafias örömmel, mint őszinte csodálattal vennők, s részünkről határozott ígéretet tennénk arra, hogy soha, de soha a „Kronstädter Zeitung”-okkal nem foglalkoznánk. — Ugy sem örömet teszszük, az bizonyos.

Amde tettek kellenek, nem szó, a mi a mai világban annyit sem ér, mint egy föllobbantott szivar-papír könnyű hamuja!

Városi ügyek.

Brassó város 1888 évi költségvetése.

Az alábbiakban adjuk Brassó város 1888. évi költségvetését részletesen, remélve, hogy az nemcsak helyi, hanem vidéki olvasóinkat is érdekelni fogja, a mennyiben fogalmuk lesz róla, miképen gazdálkodik egy majd félmillió frt jövedelemmel bíró város.

I. Bevételek.

A) Rendesek.

a) A fekvőségek jövedelmei:

1. Az uradalomban levő földek jövedelme 11,053 frt 81 kr (több 98 frttal a múlt évinél); 2. az uradalomban levő malmok s malomregalé jövedelme 13,152 frt 50 kr (724 frttal kevesebb a múlt évinél); 3. a városi malmok jövedelme 3100 frt (1112 frttal kevesebb a múlt évinél); 4. a városi telkek jövedelme 7317 frt 40 kr (35 frt 50 krral kevesebb a múlt évinél); 5. a városi épületek jövedelme 21,732 frt (275 frttal kevesebb a múlt évinél); 6. a városi s uradalmi vendéglők s fogadók jövedelme az uradalmi regalék-s kúriákkal együtt 49899 frt 74 kr (205 frttal kevesebb a múlt évinél); 7. a városi erdők jövedelme — a hét-falu nélkül — 93,601 frt 73 kr s 5015 frt 21 kr (több 24,125 frt 38 krral a múlt évinél); 8) a városi fürdők jövedelme 800 frt (kevesebb 350 frttal a múlt évinél); Ezen tétel összege 205.672 frt 39 kr, több 21428 frt 89 krral, mint az erdők emelkedett jövedelme idéz elő, habár a többi tétel mind kevesebbet tüntet ki.

b) A városi bérletek jövedelmei.

9. Szesz italok fogyasztási illetéke 90,000 frt; 10. vásárdíjak jövedelmei 12,555 frt; 11. legeltetési díjak jövedelme 3000 forint; 21. a városi mérleg jövedelme 70 forint; 13. a vadászjog jövedelme 200 forint; 14. a kövezetvám jövedelme 20,000 frt (ke-

Hallgatni jött kíváncsi nép.

De én bátor s nyugodt vagyok,
Fülembe cseng szüntelenül:
Ne csüggedj, hű magyar fiu,
Viseld te magad emberül!

Édes anyjának szelleme, Hunyadi László és az albán Mazedó Bozarisz magasztos példái megtanítják a költőt, hogy mint viselje magát az ítélet kihirdetésekor. A haláltól nem remeg, szabadságának visszanyerését ártatlanságának érzete sugallja.

A februártól szeptember hóig börtönben sinylódó költő végre visszakapja óhajtott szabadságát. A pesti ifjuság kiszabadulásakor börtöne ajtaja előtt várta, egy-kök 100 frtot nyújt át neki, mint az ifjuság megtisztelő küldeményét. De mit neki pénz, midőn szabadnak érezheté magát: másnap reggel üres zsebbel gondolt egy barcasági nemeslelkű barátjának — kinek nevé ismert szerénysége tilja felemlítenem — többször tapasztalt jószívűségére.

Fé évig tartó fogságában irta meg „Börtön dalait”, a harmadik és utolsó kötet költeményét. Hattya dala volt ez a költőnek — mint Orbán B. megjegyzi — végsőhája a haza szabadságán csüngő honfiának, mert az egészségtelen börtön a különben is beteg és gyenge idegzetű férfinak testi ép-ségét végkép megtörte. Csak addig maradt Pesten, míg „Börtön dalai” sajtó alá rendezi, melyet Kaczó Pál gépész-mérnöknek, áldozatkész barátjának, halála jeleül ajánlott.

vesebb 3000 frttal a mult événél); 15. baromvásári díjak jövedelme 250 frt (kevesebb 50 frttal a mult événél); 16. vágóhídi illetékek jövedelme 1400 frt. — Ezen tétel fősszege 127.475 frt, (kevesebb 3050 frttal a mult événél.)

c) Nyilvános intézetek és intézmények jövedelmei.

17. a katonaság elszállásolásáért s ellátásáért való visszatérítés 8719 frt 02 kr (kevesebb 774 frttal a mult événél); 18. tulajdonjog elismerési díjak 189 frt 95 kr (kevesebb 18 frt 90 krral a mult événél); 19. a földbirtokosok járuléka a mezei őrség jutalmazására 2390 frt; 20. Visszatérítés a sinlőházban való ápolásért 1630 frt (kevesebb 121 frttal a mult événél); 21) utmunkaváltás 11,361 frt 24 (kevesebb 1510 frttal a mult événél). Ezen tétel fősszege 24,290 frt 21 kr., kevesebb 2434 frttal a mult événél.

d) Különféle más jövedelmek.

22. Nyilvános- és magánadósságok kamatai 15729 frt 49 kr (több 22 frt 55 krral a mult événél); 23. kamatos kamatok 1500 frt (több 100 frttal a mult événél); 24. Föld- és házadó visszatérítések 228 frt; 25. perköltségek visszatérítése 350 frt (több 150 frttal a mult événél); 26. tényleges hátralek 10,000 frt (kevesebb 1500 frttal a mult événél); 27. Városi törzsvagyon eladásának jövedelme — frt; 28. adóbehajtási illetékek 1700 frt (kevesebb 300 frttal a mult événél); 29. A kerületi tisztviselői-nyugdíjalap járuléka nyugdíjakhoz 400 frt; 30. tolonczozási költségek visszatérítése 100 frt; 31. előre nem látott jövedelmek 800 frt (kevesebb 5000 frttal a mult événél); 32. hiányok 12 frt 36 kr (kevesebb 4 frt 02 krral a mult événél); előleg megterítések s elszámolt előlegek 8000 frt; pénztármaradvány 1887. költségvetésből — frt. Ezen tétel fősszege 46019 frt 95 kr; több 678 frt 57 krral a mult événél.

B) Rendkívüliek.

35. Ujabb kölcsönök — frt (kevesebb 4000 frttal a mult événél); 36. a hétfalusi erdőkezelőbizottság visszatérítése a) kezelési költségekben 11,500 frt; s b) adókban 5741 frt 21 kr; 37. községi pótdó 47,158 frt 75 kr (több 10,769 frt 81 krral a mult événél). Ezen tétel fősszege 64,399 frt 96 kr, több 6769 frt 91 krral a mult événél. Ezen többlet jövedelmet azon körülmény idézi elő, hogy a mult évben felvett 4000 frt kölcsön teljesen elesik s másrészt a községi pótdó 10.769 frt 91 krral több.

Brassó város összes jövedelmei a jövő évre 467.857 frt 51 krra vannak előirányozva, több 23393 frt 37 krral a mult événél. Ezen jövedelem-emelkedést a 10,769 frt 81 krral több községi pótdó s az erdőszetben előirányzott 24,125 frt 38 frt többlet-jövedelem idézi elő.

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek

A király nevenapja. Király ő Felsége nevenapján a helybeli összes állami, valamint róm. kath. iskolák szüneteltek. A róm. kath. plébánia-templomban nagy ünnepi mise volt, melyen a katonai tisztikar teljes számban jelent meg.

Ferencz napja városunkban mindég nevezetes esemény különösen tanügyi köreinkben, lévén ez Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő és Orbán Ferencz igazgató nevenapja. A családi jellegű ünnepély egyrészt

1862-ben haza hozza honvágya, már ekkor érezte legének közelségét, s eljött, hogy tűz lelkét az olyan szeretett nép közt lehelhesse ki. A betegsége ellen használt hidegvíz gyógy mód annyira megártott a gyengülő betegnek, hogy bár Pap György barátja szívesen ajánlja fel lelkész lakát — ő nem fogadja el, mert ez az orvosok által tiltott vizgyógymódot ellenezte a brassói polgári kórházba vágyódik, hol dr. Otrobán Nándor a baráti szív melegével csüng a szerencsétlen költő egészségi állapotán. Mindhiába, a romboló betegség vesztő munkáját kérlelhetetlenül sietett bevégezni a költőn, kit hideg barátja, a halál 1862. május 15-én nemes foglalkozása, egy politika magyar hirlap olvasása közben lepelt meg. Vajjon mit olvashatott, vajjon az a cikk nem a haza közelgő felszabadulásának vigasztaló reményét nyújtja-e a haldokló költőnek. Én azt hiszem, hogy ama májusi reggelen a nemzet taviszának pirkadó hajnalából Zajzoni Rab Istvánnak bomlokára egy sugár, egy vigasztaló sugár derengett, melynek fénye utolsót dobogó szívére e szavakban tájolódtatott le:

Látnoki szavaid beteljesültek: „Nem veszett el a hon, ott repül a székelly sas a bércezen, szabadon!” Zajzoninak a halás utókor a brassói ev. luth. kerkertben díszes emlékkövet állított, a sokat mondó epitaphiummal:

„Nemzete neve rab vala,
De szabad lelkes dala!”

Iskola Alapítvány - Kolozsvár

az állami leánypolgári- s középipar- kereskedelmi iskola helyiségében, másrészt a két jeles tanférfi lakásán folyt le. Az iskolában egy-egy növendék köszöntötte fel Orbán Ferencz igazgatót, ki meleg szavakban köszöntötte meg a tanítványok figyelmét, buzdítva őket, kötelmeik pontos teljesítésére. A középipar- s kereskedelmi iskolai tanári kar, valamint az elemi iskolai tantestület az igazgató lakásán tisztelegtek, hol előbbieik nevében Dániel György, utóbbiak nevében János Lajos üdvözölte a szeretett igazgatót, a ki mindkét beszédre felelvén, a kollégális tiszteletre s barátságra hívta fel kártársait. Koós Ferencz kir. tanácsosnál egész megyéje tisztegett ez alkalomból. Legelőbb is lapunk szerkesztője fejezte ki üdvözlését, mint lapunk legtevékenyebb munkatársának, kérve további nagybecsű közreműködését, melyet az érdemekben megőszült tanférfi meg is ígért. Majd a róm. kath. főgymnasium több tanára s a Szt. Ferenczrendi szerzet helybeli tagjai tisztelegtek. Az állami iskolák tanári karát s tantestületét Orbán Ferencz igazgató vezette, magvas beszédben üdvözölve az ősz tanférfit, mire ez meghatottan felelt, viszont üdvözölve az igazgatót. Majd a brassó megyei tantestület választmánya és a megyei (vidéki) tanítók tisztelegtek, kiknek nevében Bede Dániel szépen átgondolt eszmékben gazdag beszéddel üdvözölte szeretve tisztelt tanfelügyelőjüket, ki könyekig volt meghatva. — Most az óvónők következtek, majd számos magános. Ferencz napján a polgári kör is szép ovációkban részesítette érdemdús elnökét: Papp Ferenczet, kinél testületileg tisztelegtek.

Városi közgyűlés volt tegnap d. u., mely nem végezhetvén be a tárgysorozatot, ma folytatattik. A gyűlésről jövőre részletesen írunk. Ma csak megemlítjük, hogy öt tárgy nyert elintézt. A városi pénztár könyvelési rendszerének megváltoztatására vonatkozó indítványok mintegy órai tanácskozás után elnapoltattak. A tisztii főorvos indítványa két nyári szabad fürdő felállítására tárgyában, elnapoltatik, illetőleg az építészeti hivatal részletes költségvetés készítésére utasítatik. A Wehrmacher fele alapítvány alapító-levelei felolvasatván, elfogadtattak. Végül a Lörinczy Czeccilia és társa pinczéznők ismert bűnügye tárgyalatott, melynél Schnell Károly ügyvéd igen élesen kelt ki dr. Flechtenmacher kórházi orvos ellen, a ki ellen a tanács fegyelmi eljárást indítványozott. Minthogy azonban dr. Flechtenmacher még előzetesen ki sem hallgattatott, Brennerberg Gyula trvsz. bíró igen indokoltan s helyesen védelmébe veszi, ellenezvén a fegyelmi vizsgálat kimondását, a mig az összes iratok elő lesznek terjesztve. A közgyűlés ez ügyben teljesen s mindenben helyesli a városkapitányság s főnöke, Hiemesch Ferencz, nemkülönben dr. Schwarz és Nussbächer orvosok eljárását, — másrészt 18 szavazattal 16 ellen kimondja Flechtenmacher orvos ellen a fegyelmi eljárás megindítását. Végül még a városi ipariskola mult évi jelentése vétetett tudomásul.

Diszes esküvő volt kedden d. u. 4 órakor a Szent-Ferenczrend helybeli templomában. Dr. Vajna Gábor vezette oltárhoz Hartel Julia kisasszonyt. Nász-nagyok voltak: Papp Ferenczné urnő Vasady Józseffel és Bittermann Gyuláné urnő Haluskay Vilmossal. A kedves nász-párt nyolcz párból álló nász kíséret környezte, kiket nagyszámu válogatott közönség nézett, mely a templomot minden zugában megtöltötte. Az esketési szertartást László Polykár, az erdélyi Szt. Ferencz-rend tartományfőnöke végezte, ki Fogarashól ez alkalomra jött Brassóba. Segédkeztek neki Simon Jenő fogarasi-, Lakatos Sándor brassói zárdafőnök és Bartalis Serafin. — A tartományfőnök ur hosszabb remeknek mondható beszédet intézett a nászpárhoz, — minőt ily alkalomkor keveset hallotunk s nem esoda, hogy mindvégig lekötötte a nagy számu közönség legfeszültebb figyelmét. — A beszéd nem annyra egyházi, mint inkább társadalmi szempontból tárgyalta a hazasságot s a szeretet különféle neveit, találó hasonlatait és képleteit az élethől és a természetből véve. A templomból a nász-pár hazahajtatott, hol a legközelebbi rokonok üdvözlését fogadták. Este vig lakoma volt a »Zöldfa« termében. Aldás és boldogság legyen e szép frigyén!

Nagyvárosias. A nagy-utca felső része s a tanács előtti rész igen szépen van köveze. De mert nincs pénz, hát jobb időkre halasztották a kövezést s e helyett a kövezetet kavicscsal töltik ki. Persze ez is nagyvárosias!

Hangverseny. A kereskedő ifjak köre szombaton este tartja fényesnek ígérkező estélyét. A rendezőség felkéri mindazokat, kik netalán tévedésből nem kaptak volna meghívót, sziveskedjenek a rendezőséghez fordulni.

Kereskedő ifjak egylete. A »Magyar kereskedők Lapja« című szaklap legújabb száma következő írja a brassói kereskedő ifjak köréről: Ezen fiatal még alig pár hónapos, minden ízében magyar egye-

sület valóságos missziót teljesít, Erdély e sokféle nemzetiségű legjelentékenyebb kereskedelmi városában és valóban sajnálni lehet, hogy egy ily egylet életbe léptetése nem sikerült akkor, a midőn Romániával még szerződéses viszonyban lévén, élénk kereskedelmünk még több ifjat foglalkoztatott itt. Van itt ugyan egy »Verein junger Kaufleute« című egyesület, a melynek majd 2000 frtnyi tőkéjét legnagyobb részben a magyar ifjak gyűjtötték, a kik 1882-ig tagjai voltak ezen egyesületnek, a midőn azért, mert azon jogos követelésüknek, miszerint az egyleti nyelv magyar és német egyaránt legyen, hely nem adatott, az egyesületből kiléptek. Azóta 1836-ig nem volt a magyar kereskedő ifjaknak egyletük, mig egynehány valóban elismerésre méltó ifju fáradozása és buzdítása folytán mult év november 16-án már kidolgozott alapszabállyal állhattak az erre megbízottak, az alakuló közgyűlés elé, a hol azok elfogadtattak s megerősítés végett felterjesztettek. Folyó év márczius 10-én a már megerősített alapszabályok szerint szervezkedtek, megválasztván elnöknek Szentiványi Soma urat, kiknek már a »Verein« életéből bokros érdemei vannak, s a ki teljes biztosítékot nyújt az egylet felvirágzására, alelnöknek László Gerő, jegyzőnek Burján Sándor, pénztárnoknak: Fejér I., ellenőrnek: Izsák József, gazdának: Száva Pethő, választmányi tagokul: Adler Jakab, Banhauser József, László Gyula, Nagy Gyula, Schmidler K., póttagokul: Penzél Mihály és Mátyás Károly, választattak meg. Rövid fenállása óta részt vett az egylet küldöttségileg a kolozsvári kongresszuson, betegségyelő alapja javára gyűjtéseket rendezett, és ugyan e célra október 8-án egy tánczzal egybekötött hangversenyt rendez, a melynek minden tekintetben jó eredményét egy közreműködők jó neve, mint a rendezők buzgó fáradozása előre is biztosítja.

Rendőri hírek. Véres Verekedés. Tegnapelőtt éjjeli 10 órakor egy lópiaczi vendéglőben heves szóváltás támadt Furnica János napszámos és Wellmes Mihály kőmives legény között, mely véres verekedéssé fejlődött. Furnika kést rántott s ellenfele arcán nagy sebet ejtett. A tettest a rendőri őrzőket bekísérte, a ki át is adatott az illetékes bíróságnak, míg a sérült a kórházba szállított.

A trónbeszédet a brassói német lap csak most ér reá bíráltni és ismertetni. Eddig elfoglalták Afrika és Azsia dolgai. Most, azaz 4-iki számban bírálgatja s azon eredményre jut, hogy biz sovány dolog az. Többek közt a tanügynek ismét kijutott a maga része. Kétszer is felkiált: »Hála istennek!« Miért? Hogy ezen téren nem lesznek újtasok és iskolaszaporítások, melyeknek ők nem nagyon tudnának örüdeni. Mi meg nagyon sajnáljuk azt, a minek ő örövend!

Nagyhatalom. Mondjunk le nagyhatalmi törekvéseinkről, ha rendbe akarjuk hozni az államháztartás egyensúlyát, ezt tanácsolja az országnak a brassói német lap. Köszönjük a jó tanácsot és jóakaratot, de nem kérünk belőle.

Közgyűlés. Fogarasmegye törvényhatósága f. hó 3-án rendes őszi közgyűlést tartott, melyről jövő számunkban részletesen írunk.

Kirándulás Bukarestbe. A m. k. államvasutak városi menetjegyirodája f. hó 16-án érdekes kirándulást rendez Bukarestbe. Az indulás 16-án, vasárnap, reggel történik Brassóból, megérkezés Bukarestbe déli fél 12 órakor, hol a társaság kedd reggelig marad. A város megtekintésén kívül a színház, fog meglátogatni s valószínűleg külön estély is lesz. Viszautazás kedden reggel s érkezés d. u. Brassóba. Visszafelé a vendégek utba ejthetik Sinaiát, a román királyi pár remek fekvésű nyaralóját. A kirándulás költségei utazással, lakással és teljes ellátással együtt II. oszt. 23 frt, s III. oszt. 18 frt. 50 kr. lesz körülbelől. Az elszállásolás és étkezés első rangú szállodákban fog történni. F. hó 15-én csatlakozásul ezen kiránduláshoz a főbb erdélyi állomásokról kéjvonat jó Brassóba. Ezen vendégek számára Brassóban lesz orgonahangverseny, este a városi zenekar hangversenye és több élvezet. Tekintettel, hogy a brassóvárosi menetjegyiroda eddigi kirándulásai mind fényesen sikerültek, bizton remélhető, hogy ez is jól fog sikerülni. Jelentkezéseket f. hó 12-ig elfogad a brassó városi menetjegyiroda.

Öngyilkosság. Pürkerecen felakasztotta magát a héten egy csángó-asszony. Ez már a harmadik öngyilkossági eset ez évben Pürkerecen. Vajjon hi vétett s mit vétettek annak a szegény asszonynak?

Táviratok.

Budapest, szept. 4. A képviselőház ma délelőtt tartott ülésében megválasztotta tisztviselőit. Megválasztottak: elnök Péchy Tamás; alelnökké gróf Csáky László és gr. Bánffy Béla; jegyzökké Szathmáry Gy., Tibád Antal, Beöthy Algernon, Josipovich Géza (horvát), Dárday Sándor s Tórs Kálmán (függetlenségi).

Bupapest, okt. 5. Rezső trónörökös ma délután 1/2 2 órakor ide érkezett. Félórai időzést után ő fensége tovább utazott Görgénybe, hova holnap reggel negyed 7 órakor érkezik.

Irodalom.

Ráth Mór legújabb kiadványai.

Az őszi könyvpiacra legrégibb s legjelesebb könyvkiadónk, Ráth Mór, ismét néhány kötetet jelenik meg.

Ezek között első helyet foglal el *Sakspere színműveinek király alakja*, diszes kiadása, melynek most 15. füzetét jelent meg. A pazar fényű kiállítású füzet „A makrancos hölgy” folytatását tartalmazza s ára, mint a többi füzetnek is, csak 40 kr.

Nem kisebb értékűek „*Arany János hátrahagyott iratai és levelezése*,” melyet a nagy költő nagy fia, Arany László rendez sajtó alá. E műnek most III. füzetét jelent meg, mely Arany László gyönyörűen megírt bevezetését és Aranyak 15. Szilágyi Istvánhoz írt levelét tartalmazza. A füzet ára 40 kr. Felesleges újból hangsúlyoznunk, hogy ez a mű méltó kiegészítése lesz Arany összes műveinek, melynek kiadásához teljesen hasonló is.

Jókai Mór két füzetet jelent meg. Az egyik: azok az igaz történetek, örök emlékek, melyeket „*Életemből*” czímen gyűjtött össze nagy költőnk s a melynek most X. füzetét jelent meg (ára 40 kr.); a másik gróf *Benyovszky Mór* élettrajzának II. fü-

zete (ára 40 kr.). Ez utóbbihoz gyönyörű aczélmetszetek is vannak csatolva.

Mindkét mű maradandó becsű s különösen az utóbbi kettős értékkel bír reánk magyarokra nézve, kik eddig nélkülöztük Benyovszky élet- s jellemrajzát.

P. Szathmáry Károly kedvelt írónktól is jelent meg egy kötet. Ez nem új ugyan, a hazai közönség ismerheti már. Most csak második kiadása jelent meg Bescott V. H. „*V. Károly császár lemondása és végnapjai a szent justi kolostorban*” című művének, Szathmáry fordításában. Ára a vastos kötetnek csak 50 kr.

A kegyelet szüleménye „*Szemere Bertalan*” munkái egy részének kiadása. Szépirodalmi dolgozatai és szónoklatai ezek az egykori s oly szomorú véget ért magyar miniszterelnököknek, szabadságharcunk egyik legkimagaslóbb akjának, melyet a kiadó nagy áldozattal bocsát közre, igérve, hogy a nagy férfiu összes műveit is kiadja, ha a közönség szívesen fogadja a kötetet. Reméljük, Magyarország irodalompártó közönsége kellő támogatásban fogja részesíteni ezen vállalatot, annál is inkább, mert itt egy irodalmi színvonalon álló mű megszerzése párosul a kegyelet adójának lerovásával. A 307 oldalra terjedő érdekes kötet ára csak 1 trt.

Az oroszok legnagyobb költője, Turgenjevnek „*Dimitru Rudin, Punin és Baburin. Heléna*” című művének, melyet már ismertettünk, IV. füzetét jelent meg, befejezve „*Heléna*”-t. Ára 60 kr.

Végül pedig megjelentek Ráth Mór nál a *kuria. kir. tábla. pénzügyi s közig. bíróság 1881—1885. évi teljes ülési döntvényei* Füzet 40 kr., kötet 60 kr.

Midőn ezen műveket legméltóbban ajánlanók a t. közönség figyelmébe, ezuttal e helyen is figyelmeztetjük, hogy Ráth Mór közkívánatra kiadta az eddig nála megjelent összes művek jegyzékét, melyet kívánatra bárkinek is ingyen megküld.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése.

Brassó, 1887. október hó 6-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.56 vétel 8.58 eladás
ezüstpénz à 20	8.50 • 8.53
Napoleon d'or (aranypénz)	9.92 • 9.95
Török lira	11.22 • 11.24
Arany	5.86 • 5.90
Orosz papírrubel	110.— • 111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztéryni József.

HIRDETMÉNYEK.

Ad. 7570 - 1887. évkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Wallmer Frigyes* utóajánlata folytán — *Bruss Rosina* végrehajtónak *Bruss György* s társa végrehajtást szenvedő elleni 186 frt. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, — a brassói határon fekvő s a brassói 1206. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 1924/2, 1926. és 1927/2. helyrajzi számú ingatlankokra az árverést 825 forintban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi november hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árral eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bántó pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elmervenyt, átszolgáltatni.

Brassó, 1887. augusztus 22-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.
Onaciu, egyesbíró.

Lakásváltoztatás!

(392) 3 6

Dr. Pawelka Ernő,

az összes orvosi tudományok tudora

szent-Mihály-naptól kezdve **Nagy-utca 492. szám alatt** (Nowotny-féle ház) I. emeleten lakik.

Rendelési idő:

naponként délutáni 2 órától 4 óráig.

En, Csillag Anna

185 cm. hosszú ó laci Loreley-hajammal, melyet az általam fölaltatott kenőcs 14 havi használata után nyertem, bizonyítom, hogy e szer megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, — uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a bajnak, valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megővja a korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt., 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése v. posta-utánvétellel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA

(278) Budapest, 11—20
király-utca 26. szám alatt.

Legújabb! Préservatívus Legújabb!

Angol gyártmány, a francziánál sokkal megbízhatóbb. Az angol préservatívusok mindedig a bevitel nehézsége miatt nem voltak kaphatók; ezt megkerülendő, a gyár külön rak-tárt szervezett és gyártmányait az eredeti gyári áron adja el. Vidéki megbízások rögtön, után-vét vagy az ár beküldése mellett fogadatosít-tatnak. Árak tucatonként 3—4—5—6 frt. Külön árjegyzékek ingyen és bérmentve zárt levélben. Cím: *Angol gyári rak-tár Budapesten, Deák Ferenc-utca 17. sz. az udv. balra.*

Eladó

egy teljesen jó, kétfogatu
tüzi fecskendő,

különösen ajánlatos községi fecskendőnek. — Bővebbet
Zikéli Henriknél, Nagy-utca 501.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár - Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

ezimű szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő hetilap, folyó évi **tizedik évfolyamába** lép. Egy évtized hetilap életében. A „Képes Családi Lapok” ez évtized alatt való-ságos irodalmi kincsét szolgáltatott a magyar és külföldi írók tárá-ból az olvasó közönségnek. És ez korántsem túlzott állítás, mert egyedül csak a kilencedik évfolyam, a mellékleteket, divatképeket számba sem véve, 147 neves írótól 3 regényt s 242 kisebb szépirodalmi munkát és 107 neves művésztől 160 képet tartalmaz. Oly szellemi kincs ez, a melyet tíz annyiért se lehetne megszerezni, mint a mennyi a „Képes Családi Lapok”-nak az ára. — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyamában is a legelőkelőbb s legértékesebb szépirodalmi lapja leendő a magyar hírlapirodalom-nak, s ép oly nemes és izlettjes irányban szerkesztetik, mint eddig. élénk-ség és változatosság tekintetében azonban túl fogja szárnyalni az eddigi évfolyamokat. más szóval: oly szépirodalmi, mulattató és ismeretterjesztő olvasmányokkal látja el olvasóit, a melyek valóban művelők, izlettfejlesztők, eszme- és érzelmemesítők s minden szépirodalomban számot tesznek — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyama a szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő közleményeken kívül még két érdekes regénnyel („A kinek nincs istene” és „Hűségért hűséget”) kedveskedik olvasóinak. „Nő a házban” című melléklete divatképeivel ezután is hű titkára lesz a háztartás s a di-vat-terén hölgyeinknek, miért is tisztelettel kéri különösen hazánk hölgyei-nek hathatós támogatását s eddigi kilencz éves előfizetőinek pártfogását a „Képes Családi Lapok” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:

• Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr., • mely összeg Málnér Vilmos kiadóhivatalába Budapest, (IV. papnövelde-utca 8.) küldendő. Mutatónyiszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

ALEXI könyvnyomdája

BRASSÓ

könyomda, xylográfia és czinkográfia.

Minthogy sikerült Lehmann Gottlieb urat mint munkatársat üzletem számára megnyerni, az eddigi üzletemmel kapcsolatosan fennebb jelzett szakokat is bevezettem, a mi azon kellemes helyzetbe hoz, hogy mindennemű grafikus rendeléseket, mint: *legfinomabb névjegyeket, számlákat gyári látképekkel, részvényeket, — chromolitografiai falragaszokat, művészi képekkel bíró műveket, terveket* stb. leggyorsabban és legpontosabban teljesíthetők. — Kérem e tekintetben a n. é. közönség szíves rendelkezéseit.

Kiváló tisztelettel

Alexi Theochár.

(383) 1—12

üzlettulajdonos.